

Той. Ще я напустна, за да ви чакамъ на „Надежда“ 7.

Захарина. Не, сега вече не!

Той. Но азъ ще съобща всичкия ни разговоръ на мжжа ви.

Захарина. Ако има кой да ви вѣрва.

Той. Азъ имамъ свидетелъ.

Захарина. Кой е?

Той. Онази, която чака въ другата стая. (Заканително).

Захарина. Тя е моя приятелка.

Той. Но азъ имамъ срѣдства да я пр. нудя да каже само това, което е чула отъ устата ви.

Захарина. Моля ви се, прекалихте го. Може мжжъ ми да се завърне и тогава!

Той. Значи, страхувате се отъ него.

Захарина. По-скоро да не ви завари.

Той. Бждете спокойна: ще му кажа, че го дия за една застраховка. А той тъй обича застраховкитѣ, че нѣма да подозре.

Захарина. Добре, добре.... Само, по-скоро....

Той. Тогава утре въ 10 часа. На улица „Надежда“ 7.

Захарина. (Тя замълчава).

Той. Не ме заставяйте да отида направо при мжжа ви.

Захарина. (Измъчена). Да.

Той. Тогава до виждане. (Излиза).